

(35)

ΕΚΠΟΛΠΗ ΛΕ'

25 10 Αυγούστου 1967

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Λέγαμε στην τελευταία μας συνάντηση, Δημήτρη, για τα παλιά σπίτια της Αθήνας, που ήτανε πραγματικά μέγαρα για την εποχή τους και δίνανε κάποιο χρώμα στην πόλι. Βέβαια, θα 'χωρε να πούμε κι 'έλλα για τα παλαιά κτίρια, μά νομίζω ότι μία παρεμβολή θα ήτανε απαραίτητη, έτσι γι' αλλαγή θέματος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τι είδους παρεμβολή Γιάννη ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Από τα χρόνια της ^{Γουρζιλιά} ~~Γουρζιλιάς~~, πολλοί ξένοι περιηγητές θά πέρασαν από την Αθήνα και θά γράφανε πολλά. Θα μπορούσαμε ν' αναφέρωμε τίποτε απ' αυτά ; θα είχανε ενδιαφέρον για τους σημερινούς άθηναίους.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Είναι μία καλή ιδέα ή πρότασί σου Γιάννη και μου θυμίζει πρώτα πρώτα τόν 'εβλιά ~~Βαλαλαχάκη~~ Τσελεπή.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πώς τόν είπες ; 'εβλιά Τσελεπή ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'εβλιά Τσελεπή. Ήτανε ^{αναλογιστής} ~~πομπός~~ περιηγητής πολύ μορφωμένος γιατί ενώ ήτανε απόγονος οικογενείας πολεμιστών, στά νειάτα του, κατά τά 1620 ήτανε φάλτης σέ τζαμί ό 'εβλιά Τσελεπής τέλος πάντων αὐτά δέν μας ενδιαφέρουν πολύ. Ήμεϊνο πού μας ενδιαφέρει έμεις τούς άθηναίους, είναι ότι στά 1668, ό 'εβλιά Τσελεπής, γυρίζοντας από διάφορες χώρες της Ευρώπης, μέ πολυάριθμη πάντα ακολουθία ιππέων και δούλων, φθάνει στην Αθήνα όπου τά έκανε θάλασσα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τά έκανε θάλασσα ; Τι έννοεις ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βρέ άδελφέ, αυτός ό καημένος ό 'εβλιά Τσελεπή, είχε περιηγηθεί όλον τόν κόσμο. Όπου πήγαινε έκουγε θρύλους και ιστορίες τίς όποτες έσημείωνε. Παύρες σημειώσεις θά κρατούσε ό 'εβλιά Τσελεπής γιατί όταν θά πήγαινε να τίς ταξινομήσει και να γράφη όσα είχε άκούσει και σημειώσει, τά μέρδευε ό Τσελεπής...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Φαντάζομαι τί μπέρδεμα θά 'χει κάνει στις χρονολογίες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στις χρονολογίες μόνο ; Έχει αναπατέψει και αναστατάσει τά πάντα ο τοσρκος περιηγητής 'Εβλιά Τσελεπής. Είχε άπούσει νά τοσ λένε ότι στην άρχαία 'Αθήνα υπήρχε ένας σοφός νομοθέτης ο Σόλων... είχε άπούσει νά τοσ μιλοσν καί γιά τόν βασιλέα τοσ 'Ισραήλ πού ήτανε δίκαιος καί λεγότανε Σολομών. Τότε έγινε ή σύγχυσις. Τί Σόλων, τί Σολομών ; Δίκαιος ο ένας, νομοθέτης ο άλλος... Καί τό μπέρδεμα σύννεφο. Διάβασε λοιπόν νά ίδης πώς άρχίζει την ιστορία της 'Αθήνας ο Τσελεπής.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ο ιδρυτής της πόλεως της 'Αθήνας, κατά τά λεγόμενα όλων των ιστορικων, Χριστιανων και Αιγυπτίων, είναι ο ιερός Σολομών, ής έχη ειρήνη. Αύτός πήρε γυναίκα του την όραία κόρη του βασιληά του Σαββ στην 'Υερμένη, την Βαλκίδα, πού τοσ την έφεραν ένα βράδυ μέ τά νυκτινά της οι νεράιδες. Καί όταν αύτή έπεθύμησε νά δη τόν κόσμο, ο ιερός Σολομών διέταξε τόν άνεμο καί, από την 'Ιερουσαλήμ, αύτός καί ή Βαλκίδα επέταξαν μακρυά, καθισμένοι στον θρόνο τους καί έφθασαν πρώτα στην ψηλότερη κορυφή τοσ βουνου των Σφαιριων του νησιου της Κρήτης, όπου έμειναν καί έκτισε εκεί ο Σολομών γιά την Βαλκίδα ένα μεγαλοπρεπές παλάτι. 'Απ' ένατ πάλε πετώντας στον άέρα, επέρασαν στην χώρα των Ρωμιων καί έκτισε ο Σολομών σ' αύτήν την πόλι της 'Αθήνας, στην θεαματική θέσι, ένα παραδεισένιο, μεγάλο καί φηλό παλάτι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κατάλαβες λοιπόν Γιάγκο τί έγινε ; 'Ο περιηγητής 'Εβλιά Τσελεπής δέν μπέρδεψε μόνο τόν Σόλωνα μέ τόν Σολομώντα, μά αναπατέψει καί τόν Δία πού άρπαξε την Ερώπη την κόρη τοσ 'Αγήνορος άπυ την Φοινίκη - 'Υερμένη την λέει ο Τσελεπής - καί την πήγε στην Κρήτη, μεταμορφωθείς σέ ταύρο...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ανατολίτης ο Τσελεπής, τοσ άρέσανε τά παραμύθια καί έκανε την 'Ιστορία της 'Αθήνας, Καλιμύ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τώρα αξίζει νά διαβάσης καί κατι άλλο γιάγιο. Τί γράφει
ὁ Ἑβραῖος Τσελεπή γιά τούς ἐπτά σοφοὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὅταν στήν πόλι αὐτῆ μαζεύτημαν ἐπτά χιλιάδες σοφοί ἐπιστήμονες,
ὅλοι οἱ ἱστορικοί τῶν ἐθνῶν ὠνόμασαν αὐτὴν τὴν πόλι, πολιτισμένο
ἐνδιαίτημα τῆς ἀρχαίας σοφίας. Μάλιστα ἀπὸ τούς σοφοὺς αὐτούς
εἶναι ὁ Πυθαγόρας ὁ μονοθεϊστής, ὁ Ἴπποκράτης, ὁ Σωκράτης, ὁ
φιλόσοφος Φίλιππος, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Γαληνός, ὁ θεὸς Πλάτων
ὁ Πτολεμαῖος καί ἄλλοι. Κοντολογίης, ὅλοι οἱ σοφοί ἐγοητεύθημαν
ἀπὸ τὸ κλῆμα αὐτῆς τῆς πόλεως τῆς Ἀθήνας καί τὴν ἑκταναν πατρίδα
τους, μὰ ὅς ο καὶ ἐν προσπάθησαν νά βροῦν γιαντρικό γιά τὸν θάνατο
δέν μπόρεσαν νά τὸ βροῦν. Πολλές φορές γιαντρεύτημαν μὲ νηστεία
καί τέλεια ἐγκράτεια ἀπὸ ἑκατὸ χιλιάδες ἀρρώστειες καί ἔζησαν
τριακόσια τετρακόσια χρόνια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί αὐτά μὲν εἶναι τὰ φαιδρά τοῦ Τσελεπή, μὰ δέν πρέπει ν' ἀρνη-
θοῦμε ὅτι σ' αὐτόν τὸν ^{αναλογίτη} ~~ἐπίσκοπο~~ περιηγητῆ χρωστᾶμε καί μερι-
κὲς σωστὲς πληροφορίες. Λόγου χάριν ὁ Ἑβραῖος μῆς ἀποκαλύπτει
ὅτι λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἕνας ὀνόματι **Καλᾶς εἰσάει**
εἶχε τσιφλίκι του ἕνα ὀλόκληρο χωριό, πού τὸ διέσχιζε ἕνα ρέμα.
Τὸ ρέμα τούρμικα λέγεται **ντερές** καί τὸ κτῆμα λεγότανε τότε
Καλᾶ - Πτερέ πού δέν εἶναι ἄλλο ἢ τὸ Καλάντρι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πολύ σωστά. Καλᾶ Πτερέ, Καλάντρι. Καί τὸ κάναμε καθαρουσιάνι-
να : Καλάνδριον.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι ἄλλη μιά πλη οφορία - πολλές δηλαδή - μὰ αξίζει ν' ἀναφέρω-
με ἄλλη μιά ἀπὸ τὸν Ἑβραῖό Τσελεπή. Θέλεις νά μάθης γιάγιο τί
φοροῦσαν στά 1668, ἔδω καί τριακόσια ἑκτιβὴς χρόνια στήν
Ἀθήνα : Διάβασε τὸν Τσελεπή :

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Οἱ γέροι οἱ ἔπιστοι καί οἱ σοφοί...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σέ διακόπτω : Ἀπίστους ἐννοεῖ τούς χριστιανούς, σοφοὺς τούς
καὶ πὺς ἐγγραμμάτους. Λέγε τώρα.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Οί γέροι ἔπιστοι καί οί σοφοί, φοροῦν στά κεφάλια τους καπέλλα ἀπό μαύρο μεταξωτό βελούδο καί οί φορεσιές τους εἶναι μαύρες. Τά νέα παιδιά τῶν Ῥωμαίων φοροῦν φέσι κόκκινο, γιλέκι ἀπό χρωματιστή τσόχα, ζωνάρι χρωματιστό ἀπό μετάξι, ζώνονται κεμέρι μεταξωτό, μαύρες κάλτσες στά πόδια καί μαύρα ἢ κόκκινα παπούτσια. Καί οί γυναῖκες τους φοροῦν ἕλες τους φουστάνια χρωματιστά, σερποῦσι, ἕνα καλυμμα τοῦ κεφαλοῦ κάτω ἀπό τό φέσι καί γυρίζουν ἀνοιχτές.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ξέρεις τί ἐννοεῖ μέ τό ἀνοιχτές; Μὲ ἀνάλυπτο τό πρόσωπο. Χωρίς φερετζέ. Ὅμως ὁ Τσελεπής μᾶς δίνει πληροφορίες καί γιά τή κοινωνική ζωή τῆς Ἀθήνας. Διάβασε.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Σ' αὐτήν τήν πόλι, κανένας δέν εἶδε ποτέ μουσουλμάνες ἢ χριστιανές νά βγαίνουνε στήν ἀγορά ἢ σέ ἄλλους δρόμους τήν ἡμέρα. Μετά τήν δύσι ὅμως, χιλιάδες γυναῖκες βγαίνουν μέ φανάρια καί πηγαίνουν σέ σπίτια ἢ σέ χαμάκια καί διασπεδάζουν ὡς τό πρωῒ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Κατάλαβες δηλαδή Γιάγκω; Ξενυχτοῦσαν οί ἄθηναῖες ἐδῶ καί τρια κ' ἴσια χρόνια. Διασπεδάζανε σέ σπίτια καί σέ χαμάκια ὡς τό πρωῒ. Ὅμως χρωστᾶμε μιά ἐξήγησι στοὺς ἡρωστές μας: Ὅλες αὐτές τίς πληροφορίες τοῦ Ἑβλιά Τσελεπῆ, τίς χρωστᾶμε στόν πολύ διαβασμένο ἀρχιτέκτονα καί ἀθηναῖολογρόφου, τόν Κώστα Πιέρρη πού μᾶς τίς ἔκανε γνωστές. Καί ξέρεις τί σιέπτομαί Γιάγκω; Τήν ἀξία μᾶς πόλεως θά τήν βροῦμε ἀπό τήν ἀξία τῶν ἀτόμων πού ἀσχολήθησαν μέ αὐτήν. Καί γιά τήν Ἀθήνα μας, ἐκτός πολλῶν ἑλλων ἔχουν εἰδικά ἀσχοληθεῖ, εἰδικά καί ἱστορικῶς ἕνας παλαιός ὁ Δημήτριος Καμπούρογλου καί ὁ σύγχρονος ἀρχιτέκτων Κώστας Πιέρρης. Τούς ἐξίζει μιά ἰδιαίτερη εὐγνωμοσύνη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Ἄς πλησιάσωμε ὅμως καί κἄπως στήν ἐποχή μας. Τί θά ἄλεγεσ γιά ἕνα τραγοῦδι; Ὁ Ντουφεζιάδης θά μᾶς θυμίση κἄποιο πού τραγουδήθημε πολύ: Τό "Ἄχ πῶς περνούσαμε..."

ΠΤΟΥΦΒΕΣΙΛΔΗΣ (μόνο με πιάνο)

"Αχ πώς περνούσαμε χαριτωμένα
δίχως μαλλώματα, δίχως γινάτια
πιό πρῶτα πού 'μαστε αγαπημένα
μάτια μου δλόγλυκα, μαύρα ξου μάτια,
πόση τό γέλιο μας εἶχε γλυιάδα
καί κῆθε μία μας γλυκειά ματιά,
πόση 'σιόρπιζε γύρω λαμπράδα
πόση ἐσιόρπιζε γύρω φωτιά.

Τώρα ἀλλάξαμε, χάθηκε ἡ χάρι,
κι' ὄλα τά γέλια μας τά μαγεμένα
θαρρεῖς ἡ κῆλια μας τά ἔχει πάρει
θαρρεῖς ἡ κῆλια μας τά 'χει κλεμένα,

ὄλα μᾶς φαίνονται μπροστά μας μαύρα
μοιάζει μέ κόλασι, ὄλη ἡ γῆ
τήν πρώτη χάσαμε, πού 'χαμε λαύρα
τρώει τά στήθεια μας κρυφή πληγή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί σ' ἡμερα Γιάνιο μου, θά ἐξαπολουθήσωμε τόν ἀποχαιρετισμό
τῶν μουσικῶν μας συνεργατῶν, ἀφοῦ οἱ θερινές διακοπές μᾶς χα
ρίζουνε.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Στήν τελευταία μας συνάντησι, ἀποχαιρέτησαμε τόν Γεωργιάδη,
τόν Κλάβα, τόν Μωράνη καί τόν Οἰκονόμου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί σ' ἡμερα θά εὐχαριστήσωμε καί θ' ἀποχαιρετίσωμε τόν Κατσαρό,
τόν 'Αθηναῖο, τόν Κεπνίση καί τόν Πλέσσα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί• θυμῶμαι ὅτι ὁ Γιῶργος ὁ Κατσαρός μᾶς εἶχε ἐνορχηστρώσει
τό ξύπνα ξύπνα διότι χαράζει... Τό θυμῶσαι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῶς δέν τό θυμῶμαι ; (ἐπαγγέλλει ἔργα)

ξύπνα ξύπνα διότι χαράζει
δέν ἀποῦς τά πουλάκια πού λαλοῦνε ;
ξύπνα ξύπνα διότι θά μᾶς ποῦνε
πῶς εἴμαστε ὄλη τήν νύχτα μαζύ...

(Ταυτόχρονα ἔρχισε μιᾶ ὑπόμνησις τῆς ἐνορχηστρώσεως αὐτοῦ τοῦ
τραγουδιοῦ πού θά σβύση σέ λίγο)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Απολούθησε ὁ Τάνης 'Αθηναῖος... μ' ἓνα ἑθναίῃνο λαϊκὸ τραγοῦδι : Εἰς τὴν 'Αθήνα λέει...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ (Ἐπαγγέλλεται ἀογὰ) Εἰς τὴν 'Αθήνα λέει -
μιά φορά λέει -
μέσ' τὴν κουζίνα λέει,
μιά πυρὰ λέει
πιάνει τὴ δοῦλα, λέει
ἀγυαλιά, λέει
μέ πυροσβέστη πάνω στά φιλιὰ...

(Ταυτόχρονα ἔρχισε καί ἡ ἐνορχήστρωσις τοῦ κομματιοῦ ποῦ
σβύνει.)

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τρίτον θ' ἀποχαιρετίσωμε τὸν Καπνίση τὸν Κώστα μέ τό ἑθ-
ναίῃνο τραγοῦδι : Στό Ζάππειο σέ πρωτόειδα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ (Ἐπαγγέλλει) Στό Ζάππειο σέ πρωτόειδα
κι' ὅστερα στήν πλατεῖα
καί στήν δενδροστοιχία
σοῦ εἶπα σ' ἀγαπῶ...

(Ἡ ἐνορχήστρωσις τοῦ τραγοῦδιοῦ αὐτοῦ ἀκούγεται σέ ὑπό-
κρουσι.)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τέταρτος ὁ Εἰμης Πλέσσας μέ τὴν Πεταλοῦδα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ (Ἐπαγγέλλει) Μιά πεταλοῦδα νά 'μουνά
νά πέταγα σιμά σου
νά φίλαγα τὸν πόρφο σου
καί τά τριαντάφυλλά σου...

(Καί ἡ ἐνορχήστρωσις τῆς Πεταλοῦδας σβύνει κι' αὐτὴ.)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅμως καί πάλι νομίζω πὺς δέν ἔρμει αὐτός ὁ φιλιῖος ἀποχαι-
ρετισμός. Ἐπιβάλλεται καί γιὰ τοὺς τέσσερις αὐτοὺς φίλους
καί συνεργάτες μιὰ πρόποσις. Θ' ἀρχίσῃς Γιάννη :

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Θ' ἀρχίσω βέβαια. Τώρα πιά ἔχω πάρει τὴν κρηάδα...
'Ο 'Αθηναῖος, ὁ Κατσαρός, ὁ Πλέσσας, ὁ Καπνίσης
μ' ἐνορχηστρώσεις ἔδωσαν ποιικίλες συγκινησεις
προσόντα ἔχουν ἀπειρα... κι' ἐν περιπτώσει πάση
εἶναι μετὺ κι' οἱ τέσσερις, τοῦ πενταγράμμου ἕσσοι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θα τούς ευχαριστήσωμε για κθε τους προσόν
μι' όγεία τούς εύχόμαστε... εις τήν διαπασών.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τώρα Δημήτρη ές γυρίσωμε στά οίκοπεδά μας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μέ τήν διαφορά ^{δα} ότι δέν είναι διανά μας οίκοπεδα. ^{δα} Είναι των πα-
λαιών άθηναίων... Καί μέ τήν εύκαιρία που ειπες τήν λέξι οίκο-
πεδα, ξέρεις Γιαγκο μου ότι στην δόδον Πατησίων, εκεί που αρχί-
ζει ή λεωφόρος 'Αλεξάνδρας, σ' εκείνη τήν διασταύρωσι που τήν
διασχίζουν χιλιάδες αυτοκίνητα από τό πρωί έως τό βράδυ και
τήν νύχτα άπόμη, έδώ και σαράντα χρόνια ήτανε μία έρημη γειτο-
νιά :

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Έρημη γειτονιά :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τελείως έρημη "Όλος αυτός ό χώρος ήτανε μαντρωμένος και λεγότανε : Πανελλή-
νιον Γυμναστήριον. Μέσα ειχε στίβο για δρομευς, ειχε μονόζυγα
δίζυγα και στό βάθος, ένα μικρό κτίριο, ένα υπόστεγο μελλον
μ' έκεινες τίς κάθετες σιάλες της σουηδικής γυμναστικής. Οί γύρω
δρόμοι, ή δόδος 'Ιουλιανού και από πίσω ή δόδος Μπουμπουλίνας
αδιάβατοι από τό δάσος της τσουκνίδας, ενώ επάναντι έκριβως,
έναν μικρός δρομικός, νομίζω ή δόδος Αίνειδενος, παράλληλος μέ
τήν Φερρών, επίσης τελείως αδιάβατη από τίς τσουκνίδες. "Όχι
άστερα, δάσος πραγματικό.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μέσ' τό κέντρον της 'Αθήνας :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κανέναν δέν νοιαζότανε για αυτά τά πράγματα. 'Η μεγαλύτερα θμωσ
πληγή της 'Αθήνας δέν ήτανε αυτές οι τσουκνίδες, μά ή άπανταχοι
σιόνη... Σύννεφο ή σιόνη. Βλέπεις τότε δέν υπήρχε και νερό. "Ο-
ταν ό δήμαρχος αποφάσιζε να καταβρέξει κανένα δρόμο, γινότανε
μεγάλο πανηγύρι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γινότανε και κατάβρεγμα :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο θεός να τό έκανε κατάβρεγμα. Σκέφου πρώτα πρώτα τό μέσον
μέ τό όποτον ό δήμος έφρόντιζε να καταβρέξει. "Ένα τροχοφόρον

ποτιστήρι.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Οχι καί ποτιστήρι...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια αυτό είναι λίγο υπερβολικό, μά σκέφου πόσο νερό θά μπορούσε νά έχη ένα μικρό βυτίο πού θά τό Ήσερνε ένα Ήλογο ; Τό βυτίο λοιπόν αυτό, θά είχε μέσα δέκα- δεκαπέντε τενεκέδες νερό. Στο ~~πρώ~~ μέρος είχε ένα καμπυλωτό σωλήνα διάτρητο. 'Ο οδηγός αλά του βυτίου, Ήνοιγε τό νερό καί πότιζε τόν δρόμο ένω τό τροχοφόρο βυτίο Ήτρεχε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι τί θά γινότανε... θά βγαίνανε από τά στενά οί περι-οικοι καί θά παρακαλούσανε, θά Ήκτεύανε τόν άμαξή του βυτίου νά περάσγ κι' από τά σπίτια τους...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς Έτσι. Φυσικά δέν Ήερανε τό Ήνομα του άμαξή του βυτίου καί τόν φωνάζανε μέ τίς πιο άπίθανες Ήπιλήσεις : Κύριε ποτιστήρη... Κύριε Κατα βρεχέζη... κύριε άντίσιμονε... 'Αφού κι' ό Σουρής άπόμα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πάλι ό Σουρής :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πάντα ό Σουρής. 'Ορίστε, διάβασε νά δής τί γράφει για τό κατά-βρεγμα των δρόμων της παληάς 'Αθήνας.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό καλοκαίρι πάντοτε μέε Ήπνιγε ή σιόνη κι' οί άθηναίοι ζούσαμε μέ μία Ήλπίδα μόνη νά 'ρθη τό κάρρο του νερού νά ψευτοκαταβρέξη... Νά κι' έν τό περιμέναμε άπ' τό πρωί στίς Ήξα Ήεχνο΄σε ό Δήμος πάντοτε νά στείλη τό νερό του μ' Ήπετο τό άπίθανο τό σταγονόμετρο του...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ας άφήσωμε όμως τήν σιόνη νά Ήαναγυρίσωμε στά οικόπεδα. Λίγο πιο πέρα από τό Πανελλήνιο Γυμναστήριο, στην άρχή της Λεωφόρου 'Αλεξάνδρας, Ήκε΄ ακριβώς πού ΄φώνεται σήμερα υπερή-φανο τό μέγαρο της 'Ανωτάτης 'Εμπορικής Ήχολής, Ήτανε ένα τεράστιο οικόπεδο, πιο ψηλό κατά δυό μέτρα από τό κατάστρωμα του δρόμου. 'Εκε΄ άνέβαινε κανείς μέ μερικά σκαλοπάτια.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί τί ήτανε αυτό τό οίσιόπεδο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό πρώτο ποδοσφαιρικό γήπεδο τής 'Αθήνας, τό γη-εδο Καλαφάτη· δέν θυμάμαι δυστυχώς όνόματα ποδοσφαιριστών τής έποχής έπεινης παρά μονάχα δύο : Τό όνομα του Καλαφάτη του ίδιου τής ομάδος πού νομίζω ότι δέν ζή πιά και τό όνομα του σημερινού δικηγόρου Λουκά Πανουργιά, πού είναι σήμερα ποδοσφαιρικός παράγων από τους σημαίνοντας και πρόεδρος του Παναθηναϊκού. Μά για τό παλιό ποδοσφαιρικό σφαιρο θα κάνωμε μία μέρα μία ειδική συζήτηση Γιατίνο... Σήμερα πρέπει νά πούμε άλλο ένα τραγουδι. Τί προτείνεις ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Του τίμου Ξανθοπούλου : Μέ τό στήθος πληγωμένο. Σερενάτα.

ΝΤΟΥΦΕΙΛΑΔΗΣ (Μόνο μέ πιάνο) Μέ τό στήθος πληγωμένο
 άπ'τόν δρόμο σου περνά
 μήν ξυπνήσης κι'έν διαβαίνω
 μήν λυπῆσαι κι'έν πονῶ.

Κι'έν μέ δής μέσ'τ'όνειρό σου - νά προβάλλω ξαφνικά
 γύρν'άπ'τ'έλλο τό πλευρό σου - και κοιμήσου πιο γλυκά
 'Εγώ θέλω σάν κοιμάσαι - νά σαι πάντα γελαστή
 και ποτέ νά μή θυμάσαι - πώς δέν μου μείνες πιστή.

Μά για μένα τόν καημένο - μή ρωτάς τί θα γενῶ
 μήν ξυπνήσης κι'έν διαβαίνω - μήν λυπῆσαι κι'έν πονῶ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σ'αυτό τό τραγουδι πρέπει νά σταματήσωμε λιγάκι Δημήτρη. 'Η μελωδία είναι του Ξανθοπούλου και οι στίχοι, όχι και οι, του 'Ιωάννου Πολέμη. Μά τό περίεργο είναι ότι στο έξόφυλλο του τραγουδιού αυτού, ό τίτλος του : Σερενάτα, είναι τυπωμένος κάτω κάτω και δέν καταλαμβάνει πολύν χώρο, γιατί όλοκληρη σχεδόν τήν σελίδα του έξοφύλλου τήν καταλαμβάνει ή άφιέρωσις γραμμένη γαλλικά βέβαια : Στην Αύτης Βασιλικήν 'Υψηλότητα τήν Πριγκήπισσαν Παρίαν . (θά λεχθή και γαλλιστί ή άφιέρωσις)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εόγενικό. 'Ο Ξανθοπούλος, πάντοτε έπρότης, είναι φαίνεται από τους τελευταίους συνθέτες και ποιητάς τής σειράς έπεινης πού άφιερώνανε τά έργα τους σε άρχαίους βασιλείς, πρίγκηπες και τιτλούχους...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

"Όπως ο Ιπποτόβεν άλλως τε και τόσοι άλλοι ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Όμως νομίζω πώς πέρασε ή ώρα Γιάννη και πρέπει να βάλωμε τέλος... Ήρεβουάρ λοιπόν για την ερχόμενη Πέμπτη την Έδρα πάλι ώρα ...